

Ως γνωστόν, η Νομική είναι εκείνη η επιστήμη που κατέχει τα παγκόσμια ρεκόρ της ελαστικότητας και της ολκιμότητας. Ακόμα και η μαγειρική είναι πιο σταθερή, επιστήμη. Αν βάλεις σε μια κατσαρόλα με ζέον ύδωρ μακαρόνια, σε 10 λεπτά θα είναι έτοιμα. Ε! στην Νομική δεν συμβαίνει κάτι παρόμοιο. Με τα ίδια δεδομένα βγαίνουν διαφορετικές ετυμηγορίες. Ειδικά αν ο *Avvocato* είναι καλός. Ειδικότερα αν ο Κατής είναι καλύτερος.

Έτσι μέσα από ασυνήθιστες νομικές διαδικασίες, απότοκες ενός ανορθόδοξου πολέμου που είχαν οι κηρύξει οι καθολικώς διαμαρτυρόμενοι, πιθανότατα και ατακτοποιήτοι πάσης φύσεως λειτουργοί, ενάντια στην τότε ηγεσία της Ομοσπονδίας, κατάφεραν να την χαρακτηρίσουν έκπτωτη. Επιχειρώ να φανταστώ τη σκηνή. Θα την παρομοιάζα, σε μια άλλη κλίμακα, με τις τρεις λέξεις που ξεστόμισε ο Douglas MacArthur όταν αναγκαζόταν να εγκαταλείψει τις Φιλιππίνες. «I will be back» είχε πει ο στρατηγός. Και τα είχε τέσσερα, τότε, τα άστρα στους γιακάδες του.

Κι όπως ο στρατηγός διέφυγε με τορπιλάκατο στην Αυστραλία σε μια πράξη που δικαίως θεώρησε τελείως ατιμωτική, κάπως έτσι και ο πρόεδρος θα έκανε το βήμα στην εξώθυρα της Ομοσπονδίας κοιτώντας πλάγια τη Λαγκούνα ψιθυρίζοντας κάτω από το πυκνό μουστάκι του: «*Θα επιστρέψω*».

Επέρασαν έτη δύο και ολίγοι μήνες. Περίοδος δύσκολη, αλλά ο στρατηγός έκανε αυτό που είπε. Επέστρεψε. Πρώτα στον κόλπο της Leyte και ακολούθως απελευθέρωσε την Manila. Τότε του απονεμήθηκε το πέμπτο άστρο και ο βαθμός του Αρχιστράτηγου.

Ταυτόσημη, περίπου, πορεία και για τον Πρόεδρο. Πέρασαν σχεδόν δύο έτη. Δύσκολη περίοδος. Για να επανακτήσει τα χαμένα συμμάχησε με ορκισμένους αντιπάλους, συναναστράφηκε με εγνωσμένου διαμετρήματος διπολικούς τύπους, μαζεύοντας από χάμου κομμάτια χαμένου εγωισμού, αλλά ταυτόχρονα σχεδίαζε και εργαζόταν για την επάνοδο. Συγχρόνως παρατηρούσε.

Παρατηρούσε εκλεγμένους να παραιτούνται δια να μην γίνουν, κατά δήλωσιν τους, καρεκλοκένταυροι, τους επόμενους να κηρύσσονται επίσης έκπτωτοι, αλλά και τα αποτελέσματα της ενέργειας του, να παραδώσει το πιο πολύτιμο περιουσιακό στοιχείο του κατεστήματος εις το Δημόσιον. Η παράνοια επικρατούσε της λογικής.

Οι προηγούμενοι κυβερνήτες του τόπου, εθεώρουν το περιεχόμενο της Ομοσπονδίας ελιτίστικο για τα γούστα τους και αδιαφορούσαν. Από το θέρος του '19 που προέκυψαν οι επόμενοι, το εκτίμησαν ως προϊόν, συστήνοντας επιτροπές και εταιρείες με φωστήρες του είδους, εφαρμόζοντας με το σι και με το νίγμα το φιλελεύθερο μοντέλο του κρατικού καπιταλισμού, σχεδιάζοντας μεγαλεπήβολα σχέδια για την *creme de la creme* του προϊόντος, την οποία πλέον κατείχαν με τη βούλα του, δικού τους, νόμου. Τα περί Νομικής, προαναφέρθηκαν.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες συν τα αποτελέσματα των περιοριστικών μέτρων από την πανδημία πραγματοποιήθηκαν οι αρχαιρεσίες, ηλεκτρονικώς παρακαλώ. Τέσσερις (4) υποψήφιοι για την προεδρία εμφανίστηκαν και είναι πράγματι εντυπωσιακό ποιος θέλει να αναλάβει τέτοιο βάρος και αντίστοιχες ευθύνες, κάτω από αυτές τις περιστάσεις και με δεδομένο το μέσο όρο επιπέδου των πάσης φύσεως εμπλεκομένων.

Εμφανίστηκαν τρία (3) νέα πρόσωπα συν τον τέως πρόεδρο, ο οποίος άπλωσε τα χαρτιά του πάνω στο τραπέζι και με βραχύτατη κεφαλή πήρε πίσω την καρέκλα. Με οριακή διαφορά επικράτησε ενός απρόβλεπτου υποψήφιου του οποίου η παρουσία έκανε αίσθηση. Οι άλλοι δυο υποψήφιοι κινήθηκαν σε πολύ χαμηλά ποσοστά, επηρεάζοντας, πιθανότατα το τελικό αποτέλεσμα. Κυοφορείται δε η άποψη, ότι δεν κέρδισε ο Πρόεδρος, αλλά έχασαν οι υπόλοιποι υποψήφιοι υπό την έννοια της διασποράς των ψήφων. Σε κάθε περίπτωση, αν η εκλογή του προέδρου εξελίχθηκε σε θρίλερ, στη σύνθεση του Δ.Σ., κυριάρχησε, γεγονός που θα κάμει τη θητεία του πιο εύκολη.

Ιδού λοιπόν, τον φαντάζομαι, με κείνο το πονηρό ανθυπομειδίαμα κάτωθεν του παχέος μύστακος να περνά το κατώφλι της ομοσπονδίας, με αντίθετη φορά από εκείνη της

αποχώρησης, να κοιτά πάλι τη Λαγκούνα που στεκόταν παροπλισμένη άνευ πινακίδων κυκλοφορίας και να σιγοτραγουδά το ρεφρέν του Στράτη Παγιουμτζή: «Και αν σ' έχει παρατήσει, κάποια μέρα θα γυρίσει».

Στη συνέχεια, βέβαια, ο Αρχιστράτηγος δεν μας τα είπε και τόσο καλά. Μετά από κάποιες επιτυχίες στον πόλεμο της Κορέας, η κατάσταση αντιστράφηκε, οι τακτικές του δεν απέδωσαν. Αργότερα δεν κατάφερε να είναι ο υποψήφιος των Ρεπουμπλικάνων για την προεδρία των Η.Π.Α., ενώ δεν δίστασε να προτείνει τη χρήση πυρηνικών όπλων στην Κορέα, με κάποια οργίλη πρόταση που θα ήταν κάπως έτσι: «*Nuke them goddammit*».

Απομένει να δούμε και τα επόμενα βήματα του Προέδρου. Αν διδάχτηκε από τα σφάλματα του παρελθόντος, αν θα κοιτάξει μακρύτερα και αν τυχόν έχει υπογράψει τίποτις συναλλαγματικές.